

στοά

στοά, η, ουσ. [<αρχ. στοά], η στοά· υπόνομος ορυχείου, η γαλαρία, η σήραγγα. (Λαϊκό τραγούδι: *στις φάμπρικες της Γερμανίας και στου Βελγίου τις στοές* πόσα παιδιά σκληρά δουλεύουν και κλαίνε οι μάνες μοναχές).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας